

[Socialministeren.]

over for de bestræbelser, der udfoldes, men en positiv og aktiv indstilling i erkendelse af, at det faktisk er den rigtige vej over for ulykkesramte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ditlevsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring. (Nedsættelse af tilgangsalder til 65 og 60 år) [af Ragnhild Andersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 575, fremsættelsen i tidenden sp. 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Bomholt): Lovforslaget indeholder to punkter, for det første en nedsættelse af den nuværende tilgangsalder i folkeforsikringslovens § 1, stk. 2, fra 67, henholdsvis 62, år til 65, henholdsvis 60, år, og for det andet, at den i paragraffen omhandlede personkreds udvides med gifte kvinder i alderen 60-65 år, for så vidt ægtefællen oppebærer invalidepension eller folkepension i henhold til § 39, stk. 1. I tilslutning hertil foreslås der forskellige konsekvensrettelser, bl. a. ophævelse af de nugældende overgangsbestemmelser.

Dette lovforslag er jo en udløber af kommunisternes stillingtagen under folketingets behandling af folkepensionsloven; det er simpelt hen en gentagelse af de dengang af et stort flertal her i folketinget nedstemte mindretalsforslag. Den socialdemokratiske gruppe gav under folketingets behandling af folkepensionsforslagene udtryk for nogen betænkelighed ved forhøjelse af tilgangsalderen, men under hensyn til den skete forhøjelse af levealderen og i overensstemmelse med folkeforsikringskommissionens og folketingets flertal mente man

at måtte finde en sådan forhøjelse acceptabel. Medvirkende til denne stillingtagen var, at den hidtidige dispensationsbestemmelse i folkeforsikringslovens § 1, stk. 3, nu stk. 4, er bevaret, og at den vedtagne aftrapning over en 4 års overgangsperiode må antages at tilgodese ethvert rimeligt krav fra de mennesker, som ved lovens ikrafttræden stod over for at skulle søge om den indtægtsbestemte folkepension.

Hertil kommer, at regeringen ved det nu genfremsatte lovforslag om pension og hjælp til enker m. fl. mener at have imødekommet de enlige kvinders behov for særlig hjælp.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne mener, at det flertal, der står bag vedtagelsen af folkepensionslovs-komplekset, efter så kort tids forløb kan gå ind for ændring af et af de punkter, hvorom der opnåedes enighed, det flertal, der gik imod det kommunistiske ændringsforslag af tilsvarende indhold som det her fremsatte. Et sådant forslag vil under alle omstændigheder kræve adskillige millioner, og beløbet vil være af en sådan størrelsesorden, at det formentlig længe vil spærre for en forbedring af satserne for de nuværende pensionister.

Jeg har for mit vedkommende imidlertid intet imod, at et udvalg ser nærmere på lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Den højtærede minister udtalte jo ikke en blank afvisning af det lovforslag, min gruppe her har fremsat, men jeg kan på den anden side heller ikke sige, at den højtærede minister udtalte sympati for forslaget, hvilket jeg beklager.

Da det i forbindelse med behandlingen af folkepensionsloven vedtoges at forhøje tilgangsalderen med 2 år for mindrebedidlede folkepensionister, betød det et stort tilbageskridt for de ældre. Denne forhøjelse er — takket være de overgangsbestemmelser, der blev fastsat i loven — endnu ikke trådt i kraft, hvad ministeren også var inde på under omtalen af overgangsbestemmelserne. Men det må tilføjes, at for så vidt loven ikke ændres, vil der ske forhøjelse af tilgangsalderen med 1 år fra den 1. april 1959, idet aldersgrænsen for mænd og gifte kvinder vil blive 66 år i stedet for 65 år, og at 60 års grænsen vil blive til 61 års. Den 1. april 1961 vil hele forhøjelsen være slået